

CIF-SWEDEN

Verksamhetsåret 2024

Deltagarna i svenska programmet

**Council of International Fellowship
Sweden**

Innehåll

Verksamhetsberättelse	3 - 5
Revisionsberättelse för 2024	5
Ekonomisk redovisning 2024 & Budget 2025.....	6
Minnesord över Birgitta Landén - Ulrika Pohl Andersson.....	7
Indien - Maria Ahlqvist.....	7 - 8
Kirgizistan - Annica Frank	9 - 10
Skottland - Linn Egerlid	10 - 11
Taiwan - Åsa Jacobsson	11 - 13
Grekland - Gunnel Kronberg	15 - 16
Baltmötet i Skottland - Helena Reinius	16 -17
Socionomdagarna - Helena Reinius	17
Ett halvt sekel med CIF i Karlskrona - Jorun Nilsen & Roland Mattisson	18 - 19
Översikt över samtliga internationella program 2025..	20

CIF Sweden är en politiskt och religiöst obunden ideell organisation som är öppen för professionella inom det sociala fältet, såsom socialarbetare och fritidsledare, samt övriga som stödjer verksamheten.

CIF har som övergripande mål att främja fred i världen. Genom att professionella inom det sociala fältet deltar i internationella utbytesprogram och lär av varandra ökar den professionella kunskapen och förståelsen för kulturell mångfald.

CIF Sweden har sitt ursprung ur den amerikanska organisationen Council of International Programs (CIP). CIP grundades på 1950-talet av Dr. Henry B. Ollendorff, en tysk advokat och sedermera socionom, som flyttat till USA efter andra världskriget för att bosätta sig i USA.

Ollendorffs vision var att skapa internationella utbytesprogram för tyska och amerikanska socionomer och fritidsledare i syfte att öka förståelsen och respekten för kulturell mångfald, så att det som hänt under andra världskriget aldrig skulle kunna hända igen.

Då intresset för CIP spreds utanför USA och Tyskland skapade alumner från CIP år 1960 Council of International Fellowship (CIF International). Sedan dess har över 30 avdelningar av CIF bildats världen över. **CIF Sweden** är den svenska avdelningen av **CIF International** och har ett hundratal medlemmar runt om i Sverige.

CIF – Sveriges målsättning är:

- att verka för ett internationellt utbyte mellan professionella inom det sociala fältet, såsom socialarbetare och fritidsledare
- att arbeta för upprätthållande av kontakter och utbyte av erfarenheter mellan tidigare deltagare i CIP- eller CIF-program
- att verka för att rekrytera nya deltagare, medverka vid uttagning samt på lämpligt sätt förbereda dem för programmen utomlands, samt
- att verka för att det i Sverige anordnas utbytesprogram.

Verksamhetsberättelse

CIF-Sweden 2024

Inledning

Styrelsen ser tillbaka på ett innehållsrikt verksamhetsår för CIF Sverige med det svenska programmet, medlemsaktiviteter och en hel del utåtriktade aktiviteter. Utöver våra nationella aktiviteter var Baltic Nordic Meeting i Dundee ett kärt återseende med CIF medlemmar från Skottland, Norge, Finland och Estland. Tolv svenska medlemmar deltog.

Årsmöte

Årsmötet i februari 2024 ägde rum i Storsthlm's lokaler. Förutom sedvanliga årsmötespunkter avtackades Berith Josefsson efter 8 år i styrelsen samt Gunnel Kronberg och Agneta Nilsson efter vardera ett år.

Helena Reinius berättade om sitt program i Frankrike, Ivana Baljkas berättade om sitt program i Nepal och Natalie Chromech berättade om sitt program i Grekland. Årsmötet avslutades med en vegetarisk buffet och det populära lotteriet.

Styrelsen

Styrelsen har under 2024 bestått av följande personer:

Kristina Weinsjö	Ordförande
Annica Frank	Vice ordförande, koordinator för svenska programmet samt webmaster
Marie-Anne Karlsson	Kassör
Sunniva Ekblom	Sekreterare samt koordinator för svenska programmet
Tina Rosén	Medlemsregister, medlemsbrev samt ansvarig för sociala medier
Helena Reinius	Ansvarig för introduktionsprogrammet samt sociala medier
Young Hee Youn	Ansvarig för introduktionsprogrammet samt festansvar
Birgit Petersson	Suppleant samt värdfamiljansvarig/Värdfamiljansvar
Åsa Jacobsson	Suppleant samt praktikortsansvarig

Styrelsen har under verksamhetsåret 2024 haft nio styrelse-möten, flertalet via Zoom samt två arbetsmöten

varav ett tillsammans med årets praktikorter Göteborg, Jönköping, Karlskrona och Växjö.

Medlemmar

Styrelsen prioriterar både att behålla och rekrytera medlemmar. Vid 2023 års utgång hade CIF Sverige 86 medlemmar. Under 2024 tappade vi 5 medlemmar men fick också 14 nya medlemmar. Antalet medlemmar vid 2024 års utgång var därmed 91. 4 har blivit medlemmar så sent på året att de räknas som nya from 2025.

Svenska programmet

Det svenska programmet 2024 pågick mellan 5 april och 4 maj (ankomst- och avresedag inräknad). Vi hade 12 sökande till programmet och valde ut sex deltagare:

- Amelia från Spanien
- Antonia från Grekland
- Flora från Tanzania
- Nihan från Turkiet
- Ulla från Finland
- Vijay från Indien

Gruppen bjöds in till två digitala möten innan programmet startade, vilket är tryggt både för deltagarna och för oss som ska planera programmet. Programmet började med en inledande introduktionsvecka i Stockholm, därefter två veckor på en praktikort och slutligen en avslutande vecka i Stockholm. Antonia var i Karlskrona, Amalia och Nihan var i Växjö och Flora och Ulla var i Jönköping. Vijay var en vecka i Stockholm och en vecka i Göteborg.

Det finns ett väl inarbetat upplägg för programmet, flera studiebesök i Stockholm är desamma år från år, men några byts ut. Den första veckan avslutades med en kulturfest då deltagarna bjöd på något från sitt hemland och CIF bjöd på svenska specialiteter. Därefter reste deltagarna till sina praktikorter.

Så långt möjligt anpassas det lokala programmet till deltagarnas önskemål, men vi vill också ge en bred bild av det sociala arbetet i en kommun. Den fjärde veckan i Stockholm innehöll ytterligare studiebesök, föreläsningar och en

Verksamhetsberättelse

CIF-Sweden 2024

Amelia, Ulla, Annica och Birgit under körsbärsträd i Kungsträdgården

reflekterande workshop. Programmet som helhet avslutades med utvärdering och fest.

En punkt i verksamhetsplanen för 2024 var att hålla kontakten med tidigare deltagare i svenska programmet. Vi har haft mail- och WhatsApp-kontakt med flera tidigare deltagare under året, särskilt i juletider.

Praktikorter

I verksamhetsplanen uttrycktes en ambition att öka antalet praktikorter och under 2024 har både Karlskrona och Göteborg åter tagit emot deltagare.

Under året har det glädjande blivit en ny medlem i Skåne som vi hoppas ska bli aktiv så småningom. För att ändå kunna ta emot sex deltagare på vårens program kommer Stockholm även under 2025 att fungera som praktikort.

Svenska deltagare i utländska program

I enlighet med verksamhetsplanen har styrelsen arbetat för att öka antalet medlemmar som åker på CIF-program. 2023 var det tre medlemmar som deltog i utländska program.

Under 2024 har fem medlemmar deltagit i IPEP: Maria Ahlqvist har varit i Indien, Linn Egerlid har varit i Skottland, Annica Frank har varit i Kirgizistan och Åsa Jakobsson har varit i Taiwan. Se vidare deras berättelser nedan.

Medlemsbrev, sociala medier och annan utåtriktad information

Fyra medlemsbrev har skickats ut under året förutom information dessemellan inför olika aktiviteter m.m. På Facebook och Instagram har det lagts ut information om de program som finns att söka samt bilder och information under vårt program och andra medlemsaktiviteter

Socionomdagarna 12–13 november

Cif Sverige hade inte något eget seminarium under Socionomdagarna. Men två av våra medlemmar Inge Jansen och

Annica Frank deltog i var sitt, de berättade också om CIF.

Inge Jansens seminarium handlade om hur man arbetar med våld i nära relation i hennes hemland Nederländerna och Helena Reinius bidrog med mentimeter-frågor till publiken.

Annica Frank berättade tillsammans med två kolleger från Järva Stadsdelsförvaltning om ett projekt som provar ett nytt arbetssätt som heter intensifierad utredning i hemmiljö. Två professioner, en familjebehandlare och en socialsekreterare arbetar tillsammans för att nå fram till familjen och påbörja en förändring till ett tryggare föräldraskap.

De cifare som deltog under Socionomdagarna passade på att berätta om CIF i utställningshallen och delade ut broschyrer. Hittills har det resulterat i två nya medlemmar.

Annica Frank på Socionomdagarna 2024 med kollega

Höstmöte

Höstmötet hölls i Skarpnäck och samlade drygt 20 medlemmar. Birgitta Holm, en av våra medlemmar med längst

historia i CIF Sverige, berättade om sitt program i USA - 13 månader - 1967/68.

Birgitta visade bilder och delade med sig av erfarenheter och glädjeämnen. Under programmet fick Birgitta många vänner som hon har hållit kontakt med sedan dess.

Birgittas berättelser inspirerade deltagarna på mötet att dela med sig av egna erfarenheter, något som

uppskattades av våra nyare medlemmar.

Linn Egerlid presenterade sina erfarenheter från årets skotska program. Det är stor skillnad mellan att lämna sitt hemland i 13 månader mot de 2–4 veckor som gäller nu. Trots det så är värdet av att lära sig om ett nytt land och socialt arbete tillsammans med kolleger från andra länder så värdefullt.

Julfest

Julfesten genomfördes i Jarlaberg och samlade 28 medlemmar, varav flera hade kommit resande till Stockholm. Birgitta Holm, Birgitta Beijer och Birgit Pettersson ansvarade för att planera maten. Många medlemmar bidrog med olika läckerheter och vi bjöds på en fin julbuffé.

Roland Mattisson och

Verksamhetsberättelse

CIF-Sweden 2024

Jorun Nilsen berättade om deltagare de varit värdfamilj för sedan 1979. Mer än 30 deltagare har bott hos Roland och senare hos Roland och Jorun. Ulrika Pohl Andersson läste en julberättelse av Selma Lagerlöf.

Deltagande i CIF International

Under året har det hållits två Board of Directors (BD) möten, tre International Professional Exchange Program (IPEP) möten samt ett extra General Assembly (GA). Kristina Weinsjö har deltagit i BD-möte via Zoom i april samt i Marocko i månadsskiftet oktober/november. Annica Frank har deltagit i två IPEP-möten via Zoom och Kristina Weinsjö i det som hölls i samband med BD-mötet i Marocko.

Den stora frågan för BD-gruppen har varit att arbeta fram och godkänna de omarbetade stadgar som ska möjliggöra för CIF International att söka ekonomiskt bidrag utan att vara skyldig att betala skatt. Detta förslag godkändes på ett extra GA i början av september.

Under BD-mötet i Marocko diskuterades och uppdaterades CIF Internationals riktlinjer. En arbetsgrupp tillsattes

Bd-möte i Rabat Marocko gruppen framför en skulptur av Niki de Saint Phalle

för att uppdatera de etiska riktlinjerna.

CIP USA och CIF USA har tillsammans fattat beslutet att CIF USA kommer ingå i CIP USA från och med årsskiftet 2025.

På BD-mötet i Marocko beslutades att varje land endast kan ha en organisation som medlem i CIF International och att varje land endast har en röst från och med 2025.

Tack!

Slutligen - ett stort tack till medlemmar utanför styrelsen som på olika sätt har bidragit praktiskt och på annat sätt under verksamhetsåret.

Revisionsberättelse för CIF-Sweden 2024

Undertecknade revisorer för Council of International Fellowship - CIF Sweden - har granskat räkenskaperna och förvaltningen för verksamhetsåret 2024.

Räkenskaperna är förda i god ordning. Styrelsens ledamöter har enligt vår bedömning handlat i enlighet med föreningens stadgar.

Vi tillstyrker att årsmötet
- fastställer resultat- och balansräkningen och
- beviljar styrelsens ledamöter ansvarsfrihet för verksamhetsåret 2024

Stockholm den 13 januari 2025

Birgitta Holm
Revisor

Birgitta Beijer
Revisor

Årsredovisning 2024 & budget 2025

Resultaträkning	Budget 2025	2024	2023
Intäkter			
Medlemsavgifter	28.000	27.800,00	24.850,00
Avgift årsmötet	10.000	7.950,00	5.850,00
Fondmedel CSA	55.000	50.000,00	60.000,00
Lotteri årsmöte	2.000	2.170,00	2000,00
Avgift medlemsmöten	3.000	2.100,00	0
Ränteintäkter	2.000	15.373,84	4.409,02
Övriga bidrag	0	7.584,25	0
Summa intäkter	100.0000	112.942,09	97.109,02
Kostnader			
Svenska programmet	50.000	63.581,00	42.779,15
CIF International	9.500	9.108,76	8.652,23
Bankavgifter	1.000	959,25	962,65
Kontor, tryckning	500	5.993,00	885,00
Dator & Internet	3.500	3.223,80	3.094,25
Styrelsen (inkl utåtriktad info)	3.000	2.075,00	11.873,50
Lokal	1.500	1.200,00	3.500,00
Medlemsmöten	4.000	3.883,00	3.714,70
Årsmöte	8.000	7.118,00	6.652,73
Resor	8.500	16.402,00	12.470,00
BD-möte	15.000	11.076,00	11.591,60
Gåvor,	500	1.711,00	0
BalTMöte	0	0	0
Övriga kostnader	0	15.500,00	13.065,63
Summa kostnader	105.000	141.330,81	119.241,44
Årets resultat	- 5.000	- 28.388,72	- 22.132,42
Balansräkning		31/12/24	31/12/23
Tillgångar			
Likvida medel (kassa/bank)		456.849,04	485.237,76
Summa tillgångar		456.849,04	485.237,76
Skulder			
Övriga skulder		0	0
Summa skulder		0	0
Eget kapital			
Bundet kapital			
Sverige - Finlandfonden ¹		43.532,50	43.532,50
Fritt kapital			
Ingående kapitalbehållning ²		441.705,26	463.837,68
Årets resultat		- 28.388,72	- 22.132,42
Summa eget kapital		456.894,04	485.237,76
Summa eget kapital & skulder		456.894,04	485.237,76

¹ Tillgångarna i Sverige - Finlandfonden får ej användas till löpande verksamhet, utan ska användas enligt uppsatta kriterier beslutade vid CIF-Swedens årsmöte den 2 februari 2019.

² Av ingående kapitalbehållning är 131.274,- öronmärkta för särskilt ändamål/testamentsgåva.

Minnesord över Birgitta Landén 12/5 1943 - 16/11 2024

Jag lärde känna Birgitta 1970 då hennes fd make Lennart Axelsson deltagit i CIF, USA. Fem år senare, 1975, deltog Birgitta i 4,5 månaders programmet i Iowa, USA. 1978 då CIF Sweden började ta emot stipendiater var hon och maken värdfamilj för amerikanska deltagare som CIF Sweden i början endast tog emot.

Några år senare, 1979, gick vi båda på Socialhögskolans fortbildningskurs i psykosocialt behandlingsarbete. Kursen slutade januari 1980 och därefter var vi sex kvinnor och en man som började träffas regelbundet. Vi hade alla deltagit i samma handledningsgrupp.

Då vi träffats i 25 år gjorde vi kvinnor en weekendresa till Prag som följdes av flera andra resor till olika huvudstäder. Vi delade rum med varandra. Birgitta och jag kamperade ihop under dessa resor som förutom sightseeing innehöll konserter mm samt trevliga middagar och många samtal. Som vi pratade innan vi skulle somna! I år är det 56 år sedan vi möttes på kursen. Nu är vi endast 4 kvinnor kvar i gruppen.

Innan kursen arbetade Birgitta på Barnavårdsnämnden i Stockholm med familjehem. Hon knöt långvariga kontakter med några hem vilka fortsatte efter det hon slutat.

Under 80-talet började hon arbeta med familjehems-

frågor i landstingets Om-
sorgsnämnd men genom
olika omorganisationer fick
hon senare arbeta med mer
administrativa frågor.

Birgitta hann vara med i
CIF i nästan 50 år. Hon var
under några år kassör och
sedan blev hon revisor. I
drygt 20 år deltog hon aktivt
i det svenska programmet och i årsmötena.

Hon deltog inte i så många konferenser men Frankrike 1991 blev minnesvärd då hon deltog i den bilresa som några medlemmar gjorde från södra Sverige till Dourdan. Hon var aktiv i förberedelserna och genomförandet av konferensen i Åkers Runö 1993.

Jag är mycket tacksam över den fina 50-åriga vänskap vi fick tillsammans. Hon var en pålitlig vän. Jag gillade hennes kommentarer då hon ofta hade synpunkter på såväl stora som små händelser inom arbetet, politiken och världen. Jag saknar henne mycket!

Ulrika Pohl Andersson

ndien

Maria Ahlqvist

Magiska möten mellan människor

I januari när Sverige upplevde den kallaste vinter på mycket länge med många minusgrader och mängder av snö befann jag mig i ett annat vinterlandskap. Mumbai i Indien med lite mer modest vintertemperatur om 30 grader och sol varje dag blev mitt hem under 2024 års första månad.

Redan vid ankomsten till flygplatsen slog Indien emot mig med full kraft. Massor av människor, värme, dofter och ljud och ett hjärtligt välkomnande av Ratnakar och Sidharth från CIF India som tog emot mig mitt i natten när jag landade efter en lång flygresor.

Den indiska gästfriheten med erbjudande om chai inleddes då och fortsatte på samma vänliga vis under hela vistelsen. Efter en god natts sömn träffade jag vid frukosten de andra deltagarna som skulle vara med i programmet och från början infann sig en varm och trygg atmosfär mellan oss med mycket respekt för varandra och som det senare visade sig, också mycket humor och skratt.

Alma, Laura och Sara från Spanien och Alex från Schweiz blev mina nya vänner och som en härlig familj att umgås med.

CIF programmet inleddes högtidligt på Tata institute of social sciences, ett universitet för studier i socialt arbete med invigningstal av medlemmar i CIF's styrelse men även inbjudna gäster.

Jag fick äran att tända elden som är brukligt i Indien när det är invigning av en viktig händelse och vi blev också förärade med blomsterkransar. Vi fick också en sammanfattning av hur våra veckor skulle komma att te sig.

Den första delen av programmet innehöll föreläsningar som var arrangerade enbart för oss deltagare inom en rad olika ämnen; indisk kultur, det sociala arbetets historia, indiska konstitutionen, funktionshinderfrågor, kvinnans ställning, katastrofhantering för att nämna några. Det var mycket kunniga föreläsare, de flesta professorer inom sina fält och jag sög åt mig allt det de berättade med stort intresse.

Som så ofta när ny kunskap erövrats så väcks fler frågor och en nyfikenhet av att veta och lära mer. Frågestunderna

ndien

Maria Ahlqvist

blev därför mycket koncentrerade och intensiva som fortsatte oss deltagare emellan när vi på kvällarna ofta åt middag tillsammans.

Efter drygt en vecka var det dags att flytta till våra värdfamiljer. Alma och jag packade in oss och våra väskor i en Uber och begav oss till stadsdelen Mulund. I ett stort lägenhetskomplex bor familjen Lilaramani där vi blev varmt välkomnande och kände oss direkt hemmastadda hos dem.

Senare på kvällen bjöds vi på middag och det visade sig att mamma Rohini lagade fantastisk mat och vi uppskattade sedan alla våra gemensamma måltider då vi också lärde känna varandra.

Morgonen därpå påbörjades andra delen av programmet som bestod av studiebesök i en rad olika verksamheter. Ibland följdes hela gruppen åt och ibland var besöken utformade för var och en av oss. Det går inte att återge allt på några korta rader, men jag vill gärna dela med mig av en av alla de upplevelser som jag kommer att bära med mig.

På mitt schema stod besök på Amity university och att jag på morgonen skulle möta tre studenter vid "min" lokala tågstation som skulle guida mig till universitetet som ligger en bra bit utanför Mumbai. Tre unga dedikerade studenter mötte mig punktligt och insisterade att få köpa min tågbiljett (indiska gästfriheten igen) och sedan satte Nayana och jag oss i "ladies compartment" på tåget medan hennes manliga studiekamrater hoppade in i en annan kupé.

Det blev ett fint samtal oss emellan medan tåget rullade ut från storstaden och det plötsligt också kom in lite frisk luft från de öppna fönstren och dörrarna i tåget. Nayana är förstaårselev och har precis vant sig vid att bo hemifrån.

Redan under första året har studenterna praktik och ett par dagar i veckan är Nayana på en organisation som arbetar för barns rättigheter. Jag är säker på att denna unga mogna kvinna kommer att bli en bra socialarbetare och jag vill gärna följa hennes karriär och liv.

Vi utbytte såklart nummer på WhatsApp och jag har en inbjudan till hennes familj i Kerala i södra Indien som jag hoppas någon gång kunna tacka ja till.

Väl framme på universitetet mötte jag fler studenter, men också deras lärare och som tur är hade jag med mig

mitt usbminne med min presentation av Sverige och mitt arbete. Dessutom hade jag turligt nog kvar svensk choklad i ryggsäcken som de fick dela på under frågestunden efter min presentation. Studenterna hade välformulerade och genomtänkta frågor och jag förstod att de verkligen hade tagit in det jag berättat om mitt arbete.

Det blev ett fint samtal kring de känslomässiga utmaningar som föräldrar till barn med funktionsnedsättning ofta har. Oavsett kultur, sociala omständigheter och skyddsnät kan upplevelsen vara liknande för föräldrar från olika delar av världen. Under denna stund upplevde jag det jag tycker är utmärkande för att vara med i ett CIF program; samhörighet och gemensam förståelse i mötet med varandra.

Förutom de intressanta studiebesöken fick vi under dessa dagar också uppleva ett luxuöst bröllop där vi var några av de över tusen gästerna, trevliga middagsbjudningar hemma hos CIF medlemmar, guidad tur i södra Mumbai från Meera som bott i Mumbai hela sitt liv och besök i tempel och andra religiösa helgedomar.

De sista dagarna begav vi oss ut på "rural camp" som det stod i vårt schema. Vi hade ingen aning om vad detta skulle innebära och ibland är det härligt att bara följa med i det som sker vilket betyder att det blev en sju timmar lång bilresa inåt landet där det väntade häst- och buffelkapp- löpning, övernattning i bambutält, mottagande i en by där vi gäster som den indiska kulturen bjuder mottogs som gudar med huvudbonader, kokosnötter och lunch på bananblad.

Men framförallt fick vi en inblick i hur socialt arbete kan bedrivas för utveckling av landsbygden för att möjliggöra att människor kan bo kvar i sina byar, ägna sig åt jordbruk på ett hållbart sätt, att barn kan gå i skolan och ungdomar erbjudas utbildning och arbete, som i detta exempel inom softwarebranschen.

Upplevelserna under programmet gjorde att jag ofta kände att jag befann mig i en känsla – och kunskapsmässig torktumlare. Efter några veckor hemma i Sverige igen har jag börjat sortera alla mina intryck.

Jag känner mig ödmjuk inför allt jag varit med om och framförallt tacksam över den rikedom jag har fått ta del av och som nu blivit en del av mig.

Tack CIF India för ett fantastiskt program.

Kirgizistan

Annica Frank

Jag fick äran att delta i Kirgizistans första IPEP tillsammans med flera kända och erfarna CIF-medlemmar, Johanna Hankomäki från Finland, Ilse Hoffmann från Tyskland, Marcia Mauter från Cleveland och Seema Redkar från Indien samt ett par nya medlemmar Hatice Tokgoz från Nederländerna och Chi Ho Lee från Storbritannien. Ett underbart gäng.

Jag bodde hemma hos Kirgizistans ordförande Aida. Programmet pågick mellan 11-25 maj, huvudsak i Bishkek.

Redan första kvällen när vi satte oss till bords fick vi lära oss att bordsplaceringen utgår från ålder, de äldsta sitter till höger och sedan är det fallande ordning utifrån ålder. Poängen var att de yngsta ska servera de äldre all mat som kommer in på den vänstra delen av bordet för att sedan fördelas till de äldre först. Maträtter med hästkött och fermenterad dricka serverades och avnjöts.

När det var dags att gå från restaurangen så hittade jag inte min mobil. Personalen såg att jag letade efter något och frågade vad som skett, de bad mig vänta ett ögonblick. De återkom efter 10 min och informerade om att de hade tittat på filmen från att jag kom in i restaurangen och jag hade inte tagit upp min mobil en enda gång. En känsla av lättnad men även en olustighet infann sig då jag blev medveten om att vi övervakades, det var något som våra värdar påminde om vid flera besök på olika kontor – kom ihåg att det är kameror i rummet. Min mobil låg kvar på hotellrummet.

CIF Kirgizistan hade skapat ett fullproppat program till oss med minst 3 studiebesök per dag, toppat av kulturella inslag i form av känslosamma minnesmärken, vandringar i deras enastående natur och intressanta museum.

Vi besökte både privata och statliga aktörer inom socialt arbete. Stort fokus på funktionsnedsatta barn, flera möten var en uppvisning – barn som sjöng och spelade teater, jag fick känslan att de var vana att visas upp för utländska besök.

Vi var på äldreboende, sjukhus, socialkontor – både i centrala Bishkek och på landsbygden, besök på olika typer

av skolor, dels utbildning i socialt arbete men även internatskola för barn med funktionsnedsättning.

Listan är lång över de olika besök vi gjorde: vi besökte deras parlament två gånger dels för att diskutera strategier för att hantera unga brottslingar samt de funktionsnedsattas rättigheter när landets budget sätts, därefter en organisation med fokus på migration där de även jobbat mycket med de 200 000 barn som lämnats kvar i landet då vårdnadshavare tagit jobb utomlands för att försörja familjen.

En organisation med fokus på barnrätt, ett skyddat boende för våldsutsatta kvinnor och "bridenapping" - kidnappning av unga flickor för att tvinga dem till äktenskap vilket är förbjudit sedan två år tillbaka och vi träffade även en psykolog som jobbade med missbruksbehandling med fokus på allians, stärka nätverket och sysselsättning.

Vi var på 3 olika arbetsplatsbesök där andra CIF-medlemmar jobbade. Studenter användes som tolkar vilket var väldigt uppskattat av både oss och studenterna. Det gav oss även inblick i hur det är att vara ung i Kirgizistan och ungdomarna hade många nyfikna frågor om hur vi har det i våra respektive länder.

Mycket som är viktigt för ett välfärdssamhälle finns på plats men det är småskaligt, inte tillgängligt för alla och det är under utveckling. I flera fall drivs de av eldsjälar som ägnar sitt liv åt att skydda kvinnor och barn.

Deras kriscenter för våldsutsatta kvinnor har funnits i 27 år, det finns 15 kriscenter i landet och de jobbar med utsatta inom människohandel, sexuellt utsatta och våldsutsatta kvinnor.

Som socialarbetare i Kirgizistan är det vanligt att man jobbar som vår svenska hemtjänst gör men under de senaste åren har arbetsuppgifterna förändrats, lönen har stigit och statusen höjts då flera väljer att studera på universitetsnivå.

Man kan studera till socialarbetare på sex universitet och det finns 3 olika nivåer: 2 års utbildning på gymnasienivå, 4 års universitetsutbildning och ytterligare 2 år för en masterexamen. På landsbygden jobbar man bland annat med att bifalla microlån för att stärka invånarna till att bli självförsörjande exempelvis kan man ansöka om att få bidrag till en symaskin för att ta sömnadsjobb.

Överlag känns det många gånger att gå tillbaka i tiden, det är fortfarande vanligt att barnen tar hand om sina äldre föräldrar – den äldste sonen eller den yngsta dottern. Förskolor har inte funnits så länge, infrastruktur som kollektiv trafik är under uppbyggnad.

Ett land som gav mig mycket

Det bästa var alla spännande möten, de planerade och de spontana, de privata och de professionella. Trots att detta

Kirgizistan

Annica Frank

var deras första utbytesprogram så var det ett perfekt utformat program, vi mottogs med ett högt engagemang och enorm gästfrihet.

Det värsta var att de digitala kartorna inte var korrekta vilket ledde oss till fel ställen ett flertal gånger, förvirring och förseningar i ett väldigt tajt schema.

Smakmässigt så var den färska, ljumma, opastöriserade hästmjölken det absolut värsta jag har druckit, den togs direkt från en häst vid en rastplats. Hästmjolk anses bota cancer och andra sjukdomar, flera äldre personer brukar ha en 3-veckors kur per år men usch, vad hemskt det smakade!

Annica Frank socionom med påbyggnad grundläggande psykoterapi, arbetar som familjebehandlare inom öppenvården i Järva stadsdelsförvaltning.

Har varit medlem i CIF sedan praktiken hos CIF medlemmarna Ulrika Elofson och Lisa Ekman 2017, gick med i styrelsen tillsammans med dem. Bor med sin partner i Bromma, har utflugna barn. Nu deltagit i sitt första IPEP efter att ha varit värdfamilj, styrelsemedlem, deltagit på CIF konferenser, jobbat med CIF Internationals websida. Älskar kultur och skapande i alla former.

Skottland

Linn Egerlid

När jag först kom till tågstationen i Perth var den första jag träffade Katerina, som var min meddeltagare från Grekland och som hade kommit med samma tåg från Edinburgh. Jag hade åkt till Skottland några dagar innan programmet började för att få uppleva huvudstaden. Det visade sig vara ett mycket lyckat beslut.

Efter bara en timme sittandes halvt obekvämt ensam på en pub fick jag två nya vänner. De gick med mig för att leta efter en hamburgare sent på kvällen då jag anlände mitt i middagstid och inte hade fått i mig någon mat än. När de sedan vandrade tillbaka med mig till mitt hostel, uppmanade ägaren att vi måste bege oss till parken för att se norrskenet som rapporterats dansa på himlen just nu.

Min första kväll i Skottland blev alltså ett riktigt äventyr då jag fick se mitt livs första norrsken (vilket jag finner fantastiskt ironiskt då det är ett fenomen många åker till Sverige för att se).

Resten av min helg i Edinburgh fortsatte lika lyckat som den börjat och sedan var det dags för det jag hade väntat på med pirrig anspänning – att möta upp människorna jag skulle tillbringa de kommande två veckorna med.

Jag och Katerina irrade runt ett bra tag på tågstationen innan vi till slut fann vår värdfamilj och CIF-ordförande Anne Robertson. Senare på kvällen när den tredje deltaga-

ren Elke hade anslutit från Tyskland, var vi fulltaliga.

Jag var mycket nöjd med att vi alla fick bo tillsammans i Annes stora hus. Det gjorde att jag inte oroade mig lika mycket för att vara i vägen eller göra fel och samtidigt möjliggjorde det att vi kunde komma varandra väldigt nära. Vi frågade ut Anne om socialt arbete och Skottland varje chans vi fick, till frukost, lunch, middag och kvällste.

Så var det dags för första studiebesöket och staden Anne tyckte att vi borde få uppleva först var ingen mindre än... huvudstaden Edinburgh! Det fanns dock ingen tid till vare sig sightseeing eller norrsken så jag ångrade inte helgen jag precis hade tillbringat i storstaden.

Här fick vi bekanta oss med organisationen *Carr Gomm*, både på deras huvudkontor och ute på en av deras verksamheter. Verksamheten var ett boende för vuxna med schizofreni och där fanns mycket som påminde mig om min tid

Skottland

Linn Egerlid

arbetandes på HVB-hem. En av cheferna berättade att en utmaning i verksamheten är att personalen blir påverkade av de stundtals svåra interaktionerna med brukarna samt har svårt att härbärgera brukarnas tunga upplevelser.

Vi hade ett fint utbyte när jag berättade om HVB-hemmet jag jobbat på och att vi där hade avsatt tid under arbetsdagen för spegling, en praktik där vi terapeuter kunde hjälpa varandra med just dessa svårigheter. Hon blev inspirerad att införa något liknande i deras verksamhet.

Detta gjorde mig glad och jag är nyfiken på att få veta om denna praktik från HVB-hemmet i Sverige nu har etablerats på boendet i Skottland.

Min nuvarande roll – som skolkurator på högstadieskolan där jag själv varit elev en gång i tiden – verkar det råda stor brist på även om det är en roll som är tänkt att finnas tillgänglig på skolor. Jag fick även lära mig att skolkurator här är en separat profession från socialarbetare.

Ett av mina favoritbesök under programmet var på *The Caledonian Programme*, en gruppbehandling hos Kriminalvården i staden Dundee för män som dömts för att ha utövat våld i nära relation. Det blev långa intressanta diskussioner på besöket hos Kriminalvården och mina frågor om maskulinitetsnormer och behandlingsmetoder hade räckt ända till kvällen om det inte var för att vi hade fler besök att gå till.

När den ena mannen som höll i gruppen berättade för oss att han skulle sluta – funderade jag på om jag kanske borde söka jobbet och flytta till Skottland så att jag får tillbringa mer tid med alla dessa varma skottar i det kalla regnet. Till slut beslutade jag mig för att inte rycka upp hela mitt liv och byta land, just nu.

Det var svårt att få en överblick över det sociala arbetet i Skottland, men det blev tydligt att det finns många eldsjälar inom de olika NGO's (icke-statliga organisationer) som jag förstått är vanligt förekommande här.

Det skotska folket var den största anledningen till att jag älskade Skottland. Det fanns både en värme och humor som gjorde att jag kände mig som en del av lokalbe-

folkningen under mina två veckor här, vilket även var min intention med vistelsen. Värdfamiljen, studiebesöken och alla kulturella aktiviteter gjorde det såklart ännu lättare att smälta in.

Vi gick på fantastiska konserter, i konserthus, katedraler och fick höra säckpipor ute på torget. Jag gick även med i ett lokalt gym där jag hängde (och lyfte) så fort jag hade en lucka under dagen. Trots att alla där kände varandra, var de glada och nyfikna när en 'random' kvinna från Sverige plötsligt dök upp på deras lokala lilla gym i Perth och deltog på deras träningspass.

Jag gick även på en skotsk dansklass och hade turen att hitta en annan person där som även hen hade modet att dyka upp själv bland alla barnfamiljer som kommit för att dansa tillsammans under någon slags festival som pågick.

Vi parade ihop oss och älskade varje sekund av dansen även om koordinationen var för avancerad till och med för mig som är dansare sedan tidigare.

Det är som så ofta de enkla sakerna vi uppskattar mest. Gemenskapen på gymmet och att laga mat tillsammans med min värdfamilj och meddeltagare var nog de finaste stunderna under programmets gång. Vi kändes som en liten familj under dessa två veckor och jag kommer bära med mig värmen från den upplevelsen under en lång tid.

Linn Egerlid, 31 år, bor i Stockholm. Utbildad socionom vid Stockholms universitet och arbetar sedan drygt 4 år tillbaka som skolkurator.

Började på en internationell skola och arbetar just nu på en kommunal högstadieskola. Innan dess arbetade jag på HVB-hem för unga.

Blev CIF-medlem i början av 2024, i samband med att jag ansökte om att delta i det Skotska programmet.

Likt många socialarbetare har jag en stark kreativ ådra och är passionerad över att skapa konst, dansa och har nyligen även börjat försöka skapa musik. Inte helt otippat är jag även en frekvent soloresenär som älskar att utforska världen.

Taiwan

Åsa Jacobsson

Introduktion

Under två veckor i oktober och november hade jag förmånen att få delta i ett CIF-program som Taiwan ordnade, landets tredje program sedan CIF Taiwan bildades 2014. Vi var sex deltagare från olika länder, jag från Sverige, övriga kom från Australien, Estland, Skottland, Tyskland och Österrike.

Jag visste inte mycket om Taiwan innan jag åkte men tänkte att jag med ett öppet sinne och nyfikenhet skulle lära mig mycket om både Taiwan, andra deltagares länder och om mig själv. Programmet och vistelsen i Taiwan gjorde stort intryck på mig och jag kände mig så välkommen och betydelsefull!

Det är härligt att kunna få nya vänner och perspektiv på olika saker när man som jag jobbat med socialt arbete i mer än 30 år. En mycket viktig del i lärandet är att få dela alla

Programmets sex deltagare tillsammans med vår CIF-guide

upplevelser och all information med övriga deltagare. Utan de fem andra deltagarna hade inte programmet inte alls gett mig lika mycket. Ett bra koncept med andra ord!

Mina förväntningar inför resan var att lära mig om socialt arbete i Taiwan i allmänhet och om familjehemsplaceringar i synnerhet. Det lyckades jag inte så bra med utan det var andra saker som blev mitt lärande.

Under programmets gång blev jag alltmer intresserad av och nyfiken på socialarbetarnas arbetsförhållanden och villkor i arbetet, tex vilka metoder de använder, den fysiska och psykiska arbetsmiljön, löner och hur de tänker om sina jobb. Utöver det yrkesmässiga så är det ju oerhört spännande att få lära känna vanliga människor, hur de lever, känner och tänker i detta fascinerande land.

Lite fakta om landet

Taiwan (officiellt kallat Republiken Kina) består av en stor och några mindre öar i Stilla havet, öster om det kinesiska fastlandet. I praktiken fungerar Taiwan som en självständig stat även om det bara erkänns av ett fåtal länder i världen.

Kina gör anspråk på Taiwan som en av sina provinser men de flesta taiwaneser vill inte låta sig styras av Kina. På senare år har konflikten vuxit och fått allt större geopolitiska återverkningar.

Taiwan har en väl utvecklad ekonomi och är en ledande

tillverkare av högteknologiska varor, bl. a mikrochips. Samtidigt är det ett land där religion och vidskepelse har stor betydelse och många affärsbeslut föregås av ett besök hos en spådam eller spågubbe. Sådana fanns det gott om på vissa gator så det var bara att slinka in och få råd om det man behövde råd om.

I Taiwan bor det cirka 23 miljoner människor på en yta som är 13 gånger mindre än Sverige. I huvudstaden Taipei bor det cirka 2,5 miljoner människor. Mandarin är det officiella språket men taiwanesiska är det vanligaste modersmålet. Urbefolkningarna utgör cirka två procent av Taiwans invånare och de talar austronesiska språk.

Levnadsstandarden i Taiwan är jämförbar med den i västländer. Befolkningen är en av de mest välmående i Asien. Hälso problemen är i allt större utsträckning också desamma som i väst, som övervikt och hjärt- och kärlsjukdomar.

Taiwan är en relativt ung demokrati. Under nära fyra årtionden styrdes Taiwan under auktoritära former och det var först vid mitten av 1990-talet som en verklig demokratisering kom till stånd, med det första allmänna valet till presidentposten.

Under 2000-talet har skyddet av de mänskliga rättigheterna stärkts och försök har gjorts att ta itu med den ingrodda korruptionen.

Taiwan är mycket tätbefolkat, men befolkningen ökar inte längre utan krymper tvärtom sedan några år tillbaka. Det minskande barnafödandet har i kombination med ökad medellivslängd lett till en snabbt åldrande befolkning. Denna problematik delar Taiwan med många andra länder och det var något som ofta nämndes vid studiebesöken.

Religion, vidskepelse och konfucianism

Buddhismen är den mest spridda läran i Taiwan, tätt följd av daoismen. De flesta människor utövar en blandning av båda, ofta med inslag av traditionell kinesisk folketro och vishetslära. Konfucianismen har stort inflytande på människors liv.

Denna religion eller filosofi innehåller olika levnadsregler som man bör följa, tex ska man visa respekt och vördnad för föräldrar, lärare och äldre personer. Individualism uppmuntras inte utan man bör säga och tycka det som sina föräldrar, chef eller lärare anser är det bästa.

En viktig tradition är att man som vuxen har ansvar för

Tempel vid Sun Moon lake

Taiwan

Åsa Jacobsson

sina föräldrar livet ut, vilket även betyder ekonomiskt ansvar. Religionen var påtaglig överallt med många tempel som man kunde besöka.

En lite udda sak vi fick lära oss var att man inte skulle äta ananas, för då kan man få för mycket arbete att utföra, vilket man helst inte vill.

Studiebesöken

CIF-gruppen i Taiwan hade gjort ett digert och intressant program med både gemensamma och individuella studiebesök, beroende på våra olika arbetsfält och intressen. Jag var den enda som arbetade med barn så jag fick tillsammans med Hubert, en professor från Tyskland, göra gemensamma studiebesök på olika arbetsplatser där man arbetade med utsatta barn och familjer.

Vi sex deltagare gjorde gemensamma studiebesök på både statliga och icke-statliga organisationer. Det var alltid med någon CIF-representant från Taiwan som följde med på studiebesöket. Studiebesöken inleddes oftast med att en socialarbetare redogjorde för sitt arbete eller någon del av arbetet med stöd av en Power-Point-presentation. Därefter följde en frågestund.

Oftast var det en hel stab av människor, inklusive chefen eller någon supervisor som ledde mötet. Vi fick alltid kaffe

Studiebesök på Taichung city government "domestic violence and sexual prevention centre"

eller the, ibland något att äta och på vissa studiebesök även små presenter. Alla vi mötte var alltid väldigt väl förberedda, och viss nervositet kunde anas hos en del, sannolikt inför att prata engelska.

Upplägget med en formell presentation kändes för mig som svensk aningen formellt men efter några dagar vande jag mig. Det var inte alltid så lätt att hänga med i presentationen, engelskan var svårbegriplig och ibland var presentationen på mandarin, som översattes av någon medföljande CIF-representant. Detta gjorde att det tog lång tid innan jag och övriga förstod sammanhanget. Det var först när det kom till frågestunden som vi började ana vad presentationen handlat om.

De mest givande mötena och där jag lärde mig mest var när själva studiebesöket var slut och vi kanske hade efter-snack eller åt lunch tillsammans. Då blev det intressanta och förtroliga samtal mellan socialarbetare från olika länder.

Ett mycket intressant studiebesök var när vi besökte Atayalfolket som är den näst största gruppen med ursprungsbefolkning i Taiwan. Det finns 16 erkända grupper med urinvånare i Taiwan som har sina egna religioner och traditioner.

Kännetecknen för Atayalfolket var tidigare att alla vuxna kvinnor och män var tatuerade i ansiktet, en tradition som idag har försvunnit. Människorna i byn vi besökte var kristna och vi fick förmånen att vara med på en gudstjänst i en kyrka.

Värdfamiljer

Vi träffade våra värdfamiljer i samband med en tillställning *Besök i en kyrka hos Atayalbefolkningen*

där vi blev bjudna på traditionell taiwanesisk mat. Min första värdfamilj, Yaya, var en socialarbetare i 35-årsåldern som bodde rätt centralt i Taipei.

Som så många andra så delade hon en lägenhet med några vänner, det är dyrt med lägenheter i Taipei. Där bodde även hennes tre katter.

Yaya tyckte om att hitta på saker på kvällarna, vilket passade mig bra. Redan första kvällen var vi ute på en night market, enbart för lokalbefolkningen. Yaya var väldigt lyhörd för mina behov och önskemål, så fort jag pratat om något eller önskat något såg hon till att jag fick göra eller se det. Det var några fantastiska dagar.

Andra värdfamiljen jag var hos bodde i Taichung, dit åkte vi alla sex deltagare andra veckan. Där bodde jag hos en familj med två barn. Kvinnan kunde i stort sett ingen engelska men vi använde oss av chatGPT för att kommunicera, vilket gick jättebra. Vistelsen där var bara tre dagar så det blev inte så mycket tid med familjen.

Planeringen var sedan att vi skulle åka till Hualien på ostkusten och bo i en tredje värdfamilj men pga. tyfonen Kong-rey så ändrades planerna och vi fick åka tillbaka till Taipei och våra gamla värdfamiljer.

CIF-gänget ordnade i stället några digitala studiebesök, så

Min andra värdfamilj

Taiwan

Åsa Jacobsson

det blev en annorlunda men spännande upplevelse. Tyfonen Kong-rey var förresten den kraftigaste tyfonen som hade drabbat Taiwan sedan 1986 och myndigheterna varnade allmänheten för att vistas utomhus. Sen fick jag lära mig att när det är tyfon så äter man nudlar, vilket Yaya fixade till oss.

Tankar och reflektioner

Jag slås över att jag aldrig hörde någon socialarbetare klaga över sitt arbete eller sin arbetssituation, det kanske man heller inte gör när man bara träffas vid ett kort studiebesök. Men inte heller vid samtal med mina och andras värdfamiljer uttrycktes några klagomål eller kritik mot arbetsgivaren.

Jag tror faktiskt att taiwaneser generellt är mer nöjda och tacksamma än vad vi är i Sverige och jag tänker att det hör ihop med det samhälle och den kultur de lever i.

Sverige och Taiwan är långt ifrån varandra på den kulturella kartan, Sverige är ett sekulärt samhälle där individen står i fokus, Taiwan är ett samhälle som präglas av religion och tradition, där familjen är viktig och man ska respektera äldre och dem med högre status.

En skillnad, som jag noterade, var att man inte har någon handledning i den bemärkelsen som vi menar i Sverige, att man tillsammans med en grupp kollegor träffar en utomstående person och blir handledd utifrån en viss metod.

De socialarbetare vi pratade med detta om sa att, när jobbet känns tufft så går de till någon kollega eller till chefen. Någon berättade att hon ibland gick ut på en promenad runt huset för att få lite andrum och ro.

Slutord

Det är svårt att beskriva vad jag lärt mig om socialt arbete i Taiwan, eller om det är något som vi i Sverige kan ha användning för, antingen i socialt arbete eller på andra sätt.

Mina lärdomar handlar mer om en känsla, en känsla för det sociala arbetet i Taiwan, en känsla för de socialarbetare jag träffade som kämpar för att människor ska få en bättre tillvaro och en känsla för alla de människor jag mött som bor i ett land som kämpar för sin frihet och sin självständighet. En varm och ömsint känsla för dessa medmänniskor som både är mycket lika och olika oss i Sverige.

Sociala problem finns överallt och ser ungefär likadana ut i olika delar av världen. Människor far illa på många olika sätt, det är ekonomiska bekymmer, våld i nära relation, missbruk,

Avslutningsceremoni med diplomutdelning

hemlöshet och behov av hjälp och stöd i ålderdomen. Att man vill hjälpa och stödja sina medmänniskor är det som förenar socialarbetare i världen!

Det finns mycket mer att säga och berätta om mitt deltagande i programmet i Taiwan men det får jag ta i andra sammanhang. Framför allt har det gett mig mersmak och ny energi att fortsätta och verka för CIF i CIF:s anda!

Åsa Jacobsson, bosatt i Växjö. Socionom med mer än 30 års erfarenhet av arbete inom socialtjänsten, främst med barn och unga.

De senaste 18 åren har Åsa arbetat inom familjehemsvården i Växjö. Åsa arbetar även deltid på socionomprogrammet i Växjö där hon som lärare träffar studenter i PPU-grupper och under verksamhetsförlagd utbildning (praktik).

Åsa har varit engagerad i CIF sedan 2013 då hon och familjen var värdfamilj första gången. Hon har varit på ett CIF-program tidigare, 2016 i Tyskland. Sedan förra året är Åsa suppleant i CIFs styrelse. Åsas motto är "det är aldrig för sent att lära sig nya saker".

Grekland

Gunnel Kronberg

Jag hade varit styrelsemedlem i olika omgångar senast 2023. Efter pandemin fanns det många intressanta program att söka. Jag är halvgrek så det kändes självklart att det var till Aten och det grekiska programmet Hellas jag ville söka. När jag fick besked om att jag var antagen till CIF-Hellas program blev jag jätteglad!

Äntligen skulle jag få besöka Aten igen. Det var 65 år sedan jag och min bror lekte i Acropolis medan pappa berättade historier från den grekiska mytologin för våra resenärer.

Vi var uppmanade att komma på lördag 25/5. Eftersom programmet startade söndag 26/5-2024. Första dagen på programmet samlades vi hos Despina som är ordförande för CIF Hellas program.

Som ett led i att lära känna varandra var det "Orientation and Welcome Day». Det var spännande att möta de andra deltagarna från programmet, Fevzi från Turkiet, Minna från Finland, Stacy från USA som bodde hos Despina och den femte deltagaren Alien från Argentina.

Vi fick intervju varandra i par och sedan berätta om intervjupersonen för resten av gruppen. Det blev en lättsam och rolig eftermiddag. Vi hann dessutom med en promenad uppför kullarna för att kunna se mer av Aten.

På kvällen var det Welcome party hos Catherine som koordinerade HELLAS program. Det var en hel del olika rätter, allt var jättegott. Jag älskar det grekiska köket!

Vårt gemensamma program inleddes med olika studiebesök. Tisdag 28/5 fick vi skjuts till West Attica University of Social Work. Ett av de äldsta universitetet i världen.

Bland annat fick vi veta hur finanskrisen påverkat alla, framförallt ungdomar och unga vuxna. Vi fick en övergripande bild av hur det sociala skyddsnätet fungerar i Grekland. Men en välfärdsmodell som liknar den i Sverige fick jag ingen bild av. Istället tar staten hjälp av olika privatfinansierade välfärdsorganisationer och NGOs. Likaså grekisk-ortodoxa kyrkan.

Onsdag 29/5 besökte vi ELFIDA Friends Association of children with cancer. Vi blev djupt berörda av det studiebesöket. Målet är att rädda livet på barnen. Det var fru Mariana Vardinoy som var founder of the organisation 1999. Idag har man också medical care för flyktingbarn. 2016 var det 25-årsjubileum.

Det finns en tradition att barnen kommer tillbaka som volontärer på sommarläger i Irland. På eftermiddagen var vi på en statlig myndighet för barnhälsovård.

Torsdag den 30/5 besökte vi Juvenile probation office där Pantelis Katsiolis jobbar som kriminalvårdare för ungdomar. Det var spännande att lyssna på honom.

Ett nyckelord var empowerment. Han berättade att han specialiserat sig på ungdomar som begått brott som inte är grekiska medborgare.

Fredag 31/5 gjorde vi ett studiebesök på the Department of Support and Social Integration for Refugees. Det är ett stort problem för Grekland att vara det land som många flyktingar kommer till. Staten har inte möjlighet att ge dem all den support som behövs. De blir andra klassens medborgare.

Första och andra juni tog vi tunnelbanan till ändstationen. Där möttes vi av delar av styrelsen. Vårt första stopp var vid bron över Korintkanalen. Jag hade ett svagt minne att jag tidigare varit här.

CIF Hellas hade hyrt ett fint stenhus utanför Nafplion i Peloponnesos. Först installerade vi oss, sedan begav sig gruppen till Nafplion. Det är en av Greklands äldsta städer. Den är mycket vacker med sina kullerstenar i den gamla delen av staden.

Vi blev guidade av en medlem av CIF Hellas. När vi kom tillbaka hade Despina förberett mat, Fevzi hjälpte till att grilla. Massor med god mat serverades och sen blev det grekisk dans! En fantastisk ljummen kväll.

Nästa dag åkte gruppen till den antika staden Nemea. Där firades vartannat år Nemeiska spelen, som i historisk tid kan spåras tillbaka till 572 f.Kr.

Spelen var ägnade åt Zeus samt firades i en åt honom helgad lund med ett praktfullt tempel, varav lämningar ännu finns att se. Vi såg både templet och den heliga lunden.

Vecka 2

Måndag 3/6 gjorde vi studiebesök på ett hem för ensamkommande barn. Det finns 9 stycken hem i Aten. Barnen bor i anläggningar, hus och precis som i Sverige har de bättre status när de är barn än vuxna. De får mer hjälp då. Man vill inte att de hamnar på gatan.

Barnen hittar ibland svartjobb istället för att gå i skolan.

Grekland

Gunnel Kronberg

Ofta är ungdomarna mer vana att arbeta än att gå i skolan. Det finns ett holländskt projekt där man sett att många av flickorna som bor i lägret har blivit våldtagna i sina hemländer eller under vägen till Grekland.

Därefter hade vi under två dagar egna "placements" Jag

var på en statlig myndighet som jobbar våldsutsatta pojkar där de jobbar med empowerment. Det finns inga resurser för psykiatriska problem fast socialarbetare känner till problemet. EKKA är en statlig myndighet för våldtagna barn där man jobbar i par för att hjälpa barnen att hantera sina trauman. Det finns en hjälplinje de kan ringa dygnet om.

Det finns en lag som stödjer att allt våld mot kvinnan och alla i dess närhet skall få hjälp via en åklagare. Jag besökte också ett rehabiliteringscenter för flyktingar. Flyktingfrågan är central för grekiska socialarbetare. Det är ett av de största problemen i socialt arbete eftersom det är så många som kommer och resurserna saknas.

Fredag skulle vi hålla våra presentationer. Vi var lite nervösa inför den. Vi hade skickat våra presentationer till CIF HELLAS i förväg. Det var skönt när det var över!

Samma kväll hade CIF HELLAS sitt FAREWELL party hemma hos Despina. Det blev en underbar sammankomst. Min värdmamma Popi var inbjuden så vi tog bilen dit.

Under kvällen fick vi våra diplom under högtidliga former. Därefter blev det massor med god grekisk mat och förstås dans! Jag är så tacksam att jag fick möjligheten att göra mitt utbyte till Aten. Ett minne jag bevarar i mitt hjärta för alltid.

Baltmöte i Skottland

Helena Reinius

I september 2024 anordnades Baltmötet eller de nordiska ländernas CIF-möte i Dundee i Skottland, på östkusten. 7 länder fanns representerade; Sverige, Norge, Finland, Estland, England, Skottland och Schweiz, genom CIFs internationella ordförande. Från Sverige åkte vi en hel grupp cifare.

Stort tack till CIF Skottland och Anne Robertson + Isabel och Christine!

"Jute, Jam and Journalism" är det som Dundee är känt för, berättade en cifare i skotska gruppen. Vi befann oss i en av Skottlands soligaste städer på ostkusten, men ändå regnade det, då och då. Charmigt landskap, öppna människor, en timmes tågresa från Edinburgh, vid Nordsjön. Havet var mäktigt, landskapet vackert!

Dundee har 250 000 invånare och är Skottlands fjärde största stad. Staden har två universitet, men vi förstod att Skottland lider av Brexit. Majoriteten ville inte träda ur EU,

framförallt inte de unga. Vi mötte många utsatta på gator och torg - och ganska många tiggare.

Vi fick en genomgång av Skottlands sociala arbete, vi fick göra studiebesök på ett center för frivården i Dundee, där förövare övas i att hitta ett konstruktivt liv utan våld och nya brott och i stället hitta tillbaka till en konstruktiv vardag och goda rutiner.

David Middleton, som deltog i ett program i Sverige i början av 1980-talet, berättade om den inspiration han fick därav, vilket bidrog till att CIF Skottland startade ett eget utbytesprogram. Han berättade också om den CIF konferens som hölls i Dundee 1997 som handlade om försoning

Vi fick också lyssna till Socialstyrelsens arbete kring Desinformation i Sverige, den LVU-kampanj som skadar Sverige.

Under konferensen tog jag upp frågan om det förebyggande sociala arbetet i olika länder och berättade kort om att vår nya socialtjänstlag träder i kraft 1 juli 2025, där huvudfokus kommer att vara det förebyggande sociala arbetet. Jag passade på att ställa några frågor till deltagarna under pauser och utflykter:

- Vad är viktigt i ditt land i det förebyggande sociala arbetet?
- När fungerar det bra - varför? Med vilka?
- Vad fattas i ditt land för att inte prioritera det förebyggande arbetet?

Baltmöte i Skottland

Helena Reinius

Summa summarum av svaren jag fick:

För att skapa ett gott förebyggande arbete är tillit till socialtjänsten ett nyckelord! Och något mycket viktigt för att «få till» tilliten är att socialtjänsten arbetar tillsammans med NGO:s tidigt och förebyggande – det är avgörande!

Att bygga upp ett förtroende och att involvera föräldrarna tidigt är viktigt. Att samarbetet med förskolan/skolan och polisen fungerar, trots sekretesslagstiftning.

Många nämnde att deras länder inte prioriterar det sociala förebyggande arbetet, dels p g a pengar, dels p g a personalresurser, men när det görs så blir det ofta så bra, särskilt om man går om lott och samverkar på ett konstruktivt sätt.

Vi hade också många sociala aktiviteter med folkdans i en kyrka i Dundee, studiebesök på ett slott och whiskyprov-

ning på ett destilleri. Under alla utflykter knöt vi närmare kontakt med varandra och fortsatte att jämföra våra välfärdssystem och det sociala arbetet.

För mig som socialarbetare och projektledare inom socialrätt är det fantastiskt att få ta del av andra länders välfärdssystem, lagar och sociala arbete. Det är inte bara värdlandet man lär känna utan också alla deltagares länder!

CIF Skottlands ordförande Anne Robertson var värd för Balt-mötet

Det var en stor upplevelse att få större insyn i det skotska systemet samtidigt som jag lärde känna de andra socialarbetarnas system i sina länder.

Jag inser hur genial CIFs verksamhet är i tid och rum och fick blodad tand i att försöka jämföra våra välfärdssystem mer och hur man löser sociala problem på olika sätt i olika länder.

Socionomdagarna

Helena Reinius

Om holländska modellen på Socionomdagarna:

"I Holland får kvinnan (oftast en kvinna) och barnen bo kvar i sitt hem och behålla sin vanliga vardag", sa Inge Jansen, Cif:are och socialarbetare i Ljusdals kommun. Holländskan Inge Jansen deltog i Sveriges IPEP 2019 och flyttade till Sverige med sin familj efter det. Hon är utbildad polis och socialarbetare i Holland.

Medan förövaren (oftast en man) i våld i nära relation får ett "tillfälligt hemförbud" av borgmästaren i sin kommun - får resten av familjen bo kvar, berättade Inge Jansen. Härigenom ger samhället en tydlig signal om att våld inte får förekomma. Under tio dagar sätts en intensiv hjälp och stöd in för varje person. Förövaren får komma till tals inom 12 timmar och ge sin bild av händelsen.

- Hur vill man gå vidare härifrån?
- Vad behöver åtgärdas och förändras?
- Behövs en förlängning?

Publiken bestod av ett 70-tal socialarbetare från alla delar av socialtjänsten från kommuner ifrån främst mellersta och södra Sverige. De var socialsekreterare, familjerätts-sekreterare, enhetschefer, kvalitetshandläggare,

samordnare, utvecklingsledare, kuratorer och jurister, där över 70 procent arbetade med våld i nära relation och där stora flertalet hade arbetat med det länge.

Inge Jansen och jag ställde frågor till publiken i Mentimeter – ett axplock frågor och svar kommer här:

- Vad tycker du är svårast i ditt arbete?

Svar: Samverkan med andra myndigheter, komplexiteten, riskbedömningar, att inte räkna till, föräldrabetet, utövare och vårdnadstvister.

- Vad behöver du mer stöd i, i ditt arbete?

Svar: Mer kunskap, forskning, mer samverkan, alternativa lösningar t ex att förövaren flyttar och fler riktade insatser mot förövare och offer.

- Vad i den holländska modellen tar du främst med dig?

Svar: De positiva resultaten, hopp, vill ha den här, fördelarna för barnen, att brottsoffer bor kvar och förövare lämnar bostaden, ett bra sätt att låta offren bo kvar och förövaren få tid till reflektion, ny lagstiftning i Sverige, allt!

- Vilken förändring borde Sverige göra på detta område?

Svar: Ny lagstiftning, importera holländska modellen, lätta på sekretessen, arbeta mer med förövaren, mer samverkan, nytänkande, fotboja, mer kunskap kring varandra.

Vi berättade också om CIFs verksamhet och delade ut broschyrerna – och hoppas på nya medlemmar 2025!

Ett halvt sekel med CIF i Karlskrona

Jorun Nilsen och Roland Mattisson

Ett halvt sekel (nästan) med CIF i Karlskrona.

Vi har bjudit på vårt familjeliv och vår vardag på den blekingska landsbygden och försökt visa det sociala arbetet i Karlskrona. Vi har fått tillbaka möten med många spännande människor och kunskap om traditioner och socialt arbete i många länder. En viktig drivkraft för oss har varit att vi tror att utbyten och möten är viktiga för att världen skall utvecklas mot frihet, demokrati och humanism.

(Roland Mattisson och Jorun Nilsen)

Den svenska CIF - branchen bildades i slutet av 1950 - talet, av dem som deltagit i CIP - program i USA. Idén att starta liknande utbytesprogram som det i USA resulterade i att CIF - Sverige 1978 startade ett lokalt program. Programmet hade tre huvudmål; kulturellt utbyte, boende i värdfamilj och kunskap om svensk socialvård.

Programmet startar med en teoretisk del i Stockholm. Den praktiska delen av programmet genomförs i landsorten med utvärdering och avslutning i Stockholm.

Roland deltog i ett CIP - program i USA 1978 och har sedan 1979 varit värdfamilj och organisatör av program i Karlskrona. Jorun deltog i det franska programmet 1985. Sedan Jorun 1993 flyttade till Karlskrona från Norge, har hon tillsammans med Roland varit värdfamilj och organisatör av program i Karlskrona.

Det har under åren blivit ca 30 deltagare. De flesta har kommit från Europa och USA, men också från t ex Australien, Singapore, Taiwan och Kirgizistan.

Den första deltagaren var en svart kvinna från USA. Året var 1979, och s.k. "värstingresor" var på modet inom socialtjänsten. I Karlskrona var det inte segling i Västindien, utan kanotpaddling i en sjö och en å som stod på programmet.

Fyra tonårskillar, en kurator från barnpsykiatri och en fältis var besättningen. Amerikanskan hade hand om myggoljan, vilket resulterade i att de deltagande killarna lärde sig de engelska orden Jungel oil please.

Hur olika vi ser på könsroller blir tydligt när olika kulturer möts. 1992 levde Roland ensam i en trea. Årets stipendiat var en kvinna från Holland. Hon hade inga problem med att bo hos en ensamstående man.

Några år senare hade vi en kvinna från Kirgizistan. Roland hämtade vid tåget, visade henne rummet där hon skulle bo, bjöd på välkomstfika och informerade om att Jorun skulle komma senare. Kirgiziskan gick till sitt rum och visade sig först när Jorun kom hem några timmar senare.

Ett inslag brukar vara att deltagaren lagar mat från sitt land. En manlig deltagare från Ryssland blev mycket glad när vi bad honom om detta. Ingredienserna fann vi lätt i matbutiken.

När han stod i köket blev han mer och mer tveksam, för att efter en lång överksamhet erkänna att han bara sett sin

fru tillaga rätten. Med gemensamma krafter blev resultatet en välsmakande böngryta som räckte till gästerna som på olika sätt bidragit till hans program i Karlskrona.

En kontrast till vår ryss är en man från Taiwan. Efter inköpen av råvaror tog han genast köket i besittning med en kocks självklara pondus. Maten blev både billig, vegetarisk och delikat.

En ung kvinna från Turkiet var ovan vid att ta ansvar och ta sig fram i en främmande miljö. En morgon skulle hon ta bussen till Karlskronas centrum från vår bostad sju kilometer norr om centrum. Vi hade visat henne busshållplatsen kvällen innan, men hon tog bussen åt andra hållet och hamnade i Emmaboda sex mil norr om Karlskrona.

Det visade sig också att hon inte var utbildad socialarbetare vilket de som tog emot henne under programmet reagerade på. Hon är ett exempel på en felrekrytering. Via kontakter har vi sport att hennes pappa sagt att hon mognade mycket i Sverige och blivit mer ansvarsfull.

År 2014 tog vi emot en kvinna från Costa Rica. En natt ringer hennes andra värdfamilj och berättar att hon åkt till lasarettet med svår huvudvärk. När vi kommer till sjukhuset ligger hon i fosterställning. Morfin gör henne kontaktbar. Magnetrontgen genomförs. Den skall tolkas av en svensk läkare i Australien, vilket tar ca två minuter. Diagnos; hjärnaneurysm, en livshotande hjärnblödning.

Iltransport till Lund för hjärnkirurgi. Komplikationer gjorde att hon blev kvar i Sverige fyra månader istället för som planerat fyra veckor. Under tre av dessa månader bodde hon hos oss.

Starka intryck som finns kvar; Svensk sjukvård är mycket imponerande och håller internationell toppklass! Hon fick vård för hundratusentals kronor. Ständigt återkom hon till "detta har jag inte råd med". I Sverige vårdar vi först och funderar sedan på vem som skall betala.

Efter ca två år blev hon helt återställd. Hon är fundamen-

Ett halvt sekel med CIF i Karlskrona

Jorun Nilsen och Roland Mattisson

talistisk katolik och för henne är förklaringen att *"Gud hjälpte kirurgerna"*. Det var påfrestande men lärorikt att på nära håll ta del av hennes tankemönster.

Det händer oväntade saker på ett CIF – program. Vår sista deltagare, en kvinna från Grekland, blev genast vid ankomsten assisterande barnmorska, eftersom det var baby-boom i värdfamiljens fårhus när hon kom. Hennes önskemål om att se snö infriades också, vilket i Blekinge är mycket ovanligt i april.

Faktaruta. Land och antal deltagare

Estland	1	Tjeckien	1
Frankrike	1	Ungern	2
Grekland	2	Costa Rica	1
Holland	1	USA	4
Italien	1	Australien	1
Lettland	1	Kirgizistan	1
Litauen	3	Singapore	1
Ryssland	1	Taiwan	1
Skottland	4	Turkiet	1
Spanien	1		

Antonia, från Grekland bekantar sig med fåren

International Professional Exchange Programs

for professionals of social work, social welfare and human services field/related fields

Since 2024 CIF International is conducting a project to assist applicants who need financial support for their participation in one of the International Professional Exchange Programs (IPEPs). Applicants are asked to apply for financial support at the same time as they send in their application to the national branch or contact person in their country.

PROGRAMS 2025

COUNTRY	DATES	FLYER	DURATION	DEADLINE	LANGUAGE	PROGRAM FEE	No of PARTICIPANTS
AUSTRIA	May 9 - 25	see flyer here	17 days	December 15 2024	English	200 Euros	6
FINLAND	May 1-25	see flyer here	25 days	December 1 2024	English	no fee	5 to 6
FRANCE	September 23- October 18	flyer in English flyer in French	24 days	January 15 2025	French	no fee	3 to 6
GERMANY	June 13- 29	see flyer here	2 weeks	November 15 2024	English	no fee	4 to 6
HELLAS	May 24 to June 6	see flyer here	2 weeks	January 30 2025	English	400 Euros	5
ISRAEL	May 4 to 18	see flyer here	2 weeks	January 31 2025	English	350 Euros	2 to 3
ITALY	September 20 - October 5	see flyer here	2 weeks	March 1 2025	English	300 Euros	up to 4
NETHERLANDS	March 1-15	see flyer here	2 weeks	September 1 2024	English	395 E	6
SWEDEN	April 25- May 24	see flyer here	1 month	November 15 2024	English	no fee	4 to 6
SWITZERLAND	March 11 - 28	see flyer here	18 days	October 10 2024	English	400 Swiss Francs	4 to 8
TURKEY	April 18-May 4	see flyer here	17 days	January 15 2025	English	450 Euros	up to 6
ARGENTINA	September						
ESTONIA	May (to confirm)	flyer will come soon					